

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/226/2021
Identifikačné číslo spisu: 4405213707
Dátum vydania rozhodnutia: 15.12.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4405213707.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, proti žalovaným 1/ I. J.O., nar. X. K. XXXX, 2/ I. J., nar. XX. V. XXXX, 3/ O. J., všetci bývajúci v Š., T. X, všetci zastúpení JUDr. Katalín Némethovou, advokátkou v Štúrove, Nám. sv. Imricha 21, o zaplatenie 11.393,07 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 6C/163/2014, o dovolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 23. apríla 2020 sp. zn. 7Co/2018 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni, žalovanej 2/ a žalovanému 3/ n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) v poradí tretím rozsudkom z 28. decembra 2017 č. k. 6C/163/2014 - 897 uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 11.393,07 eur spolu so 6,00 % ročným úrokom z omeškania od 10. augusta 2005 do zaplatenia; žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania; uložil žalobkyni a žalovanej 1/ povinnosť, aby každá z nich zaplatila Okresnému súde Nové Zámky trovy štátu v sume 2.60 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na § 121 ods. 3, § 420 ods. 1, § 422 ods. 1, § 438 ods. 1, § 442 ods. 1, 2, § 443, § 450, § 517 ods. 2, § 806, § 813 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žaloba bola vo vzťahu k žalovanej 1/ čo do zaplatenia 11.393,07 eur s príslušenstvom podaná dôvodne, pretože vyplatením poistného plnenia prešlo na žalobkyňu právo na náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku požiaru, za ktorý zodpovedá výlučne žalovaná 1/, pričom voči žalovaným 2/ a 3/ žalobkyňa žalobu uplatňovala z dôvodu zanedbania dohľadu nad maloletou žalovanou 1/. Ako súd prvej inštancie ďalej uviedol, v dôsledku uvedeného požiaru vznikla škoda na viacerých bytoch minimálne v rozsahu 1 245.656,34 Sk, t. j. 41.348,22 eur, pričom žalobkyňa poskytla poškodeným osobám poistné plnenie v sume 769.772 Sk (25.551,75 eur), avšak žalobou požadovala len regresné plnenie v sume 686.455 Sk (22.786,13 eur). V danom prípade zo strany súdu prvej inštancie, ale ani zo strany žalobkyne, nebolo možné určiť presnú výšku škody, keďže kompletne zhoreli dva byty vrátane ich zariadenia a všetkého čo v nich bolo, avšak súd prvej inštancie mal za preukázané, že škoda

len v týchto dvoch úplne zničených bytoch predstavovala sumu 1 009.133,50 Sk (513.315 Sk + 495 818,50 Sk), t. j. 33.497,10 eur a zdôraznil, že v danom prípade bola spôsobená škoda ešte v ďalších 26 bytoch, a teda škoda, ktorá bola spôsobená požiarom, je ešte vyššia. Preukázanie týchto skutočností považoval súd prvej inštancie za postačujúce pre prijatie záveru, že žaloba voči žalovanej 1/ je dôvodná a výška škody bola nepochybne preukázaná. Zdôraznil, že v konaní bola preukázaná výlučná zodpovednosť žalovanej 1/ za škodu spôsobenú poistnou udalosťou, žalobkyňa poskytla poistné plnenie poškodeným celkom v rozsahu 769.772 Sk (25.551,75 eur) a má teda právo podľa § 813 ods. 1 OZ na náhradu škody spôsobenú poistnou udalosťou. Súd prvej inštancie poukázal na svoj predchádzajúci rozsudok z 20. novembra 2007 č. k. 6C/264/2005 - 377, ktorým využil svoje právo podľa § 450 Občianskeho zákonníka a rozsah náhrady škody uplatnenej žalobkyňou v sume 686.455 Sk (22.786,13 eur) v žalobe znížil o polovicu na sumu 343.227,50 Sk (11.393,07 eur), keď zohľadnil okolnosti tejto veci, najmä skutočnosť, že aj žalovaným vznikla škoda zničením ich bytu a bytového zariadenia a tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že k rozsahu škody, ktorá vznikla, prispeli i skutočnosti, ktoré žalovaní nemohli ovplyvniť. Zároveň pri znížení náhrady škody súd prvej inštancie prihliadal aj na skutočnosť, že žalovaná 1/ nemá žiadny majetok a bola študentkou vysokej školy. Okrem žalovanej istiny priznal žalobkyňi podľa § 121 ods. 3 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka príslušenstvo pohľadávky, t. j. úrok z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 11.393,07 eur počínajúc 10. augustom 2005 do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255, § 257, § 259 v spojení s § 396, § 453 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie sporových strán v poradí tretím rozsudkom z 23. apríla 2020 sp. zn. 7Co/2018 rozsudok súdu prvej inštancie I. v napadnutom vyhovujúcom výroku o povinnosti žalovanej 1/ zaplatiť žalobkyňi sumu 11.393,07 eur s príslušenstvom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil; II. vo výrokoch o nároku na náhradu trov konania strán sporu podľa § 388 CSP zmenil tak, že vo vzťahu k nároku na náhradu trov celého konania žalobkyne a žalovanej 1/ žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov celého konania a žalovaní 2/ a 3/ majú voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu; III. žalobkyňi voči žalovanej 1/ priznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v celom rozsahu. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na predchádzajúce rozhodnutia, a to rozsudok súdu prvej inštancie z 20. novembra 2007 č. k. 6C/264/2005 - 377 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu z 18. septembra 2008 sp. zn. 7Co/76/2008, rozsudok súdu prvej inštancie z 19. októbra 2010 č. k. 6C/264/2005 - 599 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zo 6. októbra 2011 sp. zn. 7Co/181/2010 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júna 2013 sp. zn. 2Cdo/256/2012, v zmysle ktorých predmetom tohto odvolacieho konania ostal len vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej 1/ a rozhodnutie o trovách celého konania vo vzťahu k žalobkyňi a žalovaným 1/, 2/ a 3/. Ako ďalej odvolací súd uviedol, vykonané dôkazy v spore umožňujú prijať záver, že vznik požiaru obytného domu zavinila žalovaná 1/ a otázkou okruhu osôb, ktoré zodpovedajú za vznik škody sa súd prvej inštancie, aj odvolací súd, zaoberal v predchádzajúcich rozhodnutiach, pričom vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ ako zákonným zástupcom žalovanej 1/ bola žaloba právoplatne zamietnutá, pretože nedošlo z ich strany k zanedbaniu povinného dohľadu. Spoluzodpovednosť ďalších subjektov za vznik škody nebola v konaní zistená s tým, že nedostatky vo vzťahu k protipožiarным opatreniam a k nedostatočnému vybaveniu zasahujúcich hasičov, ako aj vek a majetkové pomery žalovanej 1/ súd prvej inštancie zohľadnil pri znížení rozsahu náhrady škody o polovicu. Vo vzťahu k namietanému procesnému postupu súdu prvej inštancie odvolací súd konštatoval, že žalovaná 1/ sa zúčastnila pojednávania pred súdom prvej inštancie, na ktorom bola vypočutá a bolo jej umožnené sa vyjadriť v spore, a keďže bola riadne zastúpená advokátom, ktorý výslovne uviedol, že žalovaná 1/ nežiada, aby bola prítomná na budúcom pojednávaní, teda nemala záujem sa pojednávaní zúčastňovať, súd prvej inštancie jej svojím postupom neodňal žiadne procesné práva. Zároveň bol odvolací súd toho názoru, že žalobkyňa v spore uniesla dôkazné bremeno ohľadne výšky vzniknutej škody, k vykonaným dôkazom mala žalovaná 1/ možnosť sa vyjadriť, avšak v tomto smere nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Ako odvolací súd ďalej uviedol, poistné zmluvy, predložené žalobkyňou, neboli uzavreté na dobu určitú, t. j. na dobu jedného roka, pretože údaj o prvom poistnom období nie je možné zamieňať s dobou trvania zmluvy a skutočnosť, že žalobkyňa predložila iba ich fotokópie, nepochybňuje ich uzatvorenie a dohodnutý obsah, pričom zároveň žalobkyňa doložila aj doklady o úhrade poistných plnení poškodeným, preto nebol nárok žalobkyne uplatnený predčasne.

Odvolaací súd zároveň považoval za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti priznaných úrokov z omeškania, pretože žalobkyňa vyzývala žalovaných na zaplatenie náhrady škody, avšak bezvýsledne, pričom súd prvej inštancie určil počiatok omeškania žalovanej 1/ s priznaným plnením na základe prezenčnej pečiatky na žalobnom návrhu. Ohľadne zmeňujúceho výroku odvolací súd poukázal na čiastočný úspech každej zo strán sporu a vzal do úvahy výsledok celého konania, v ktorom bola žalobkyňa úspešná v rozsahu jednej polovice žalovanej sumy (22.786,13 eur), a to vo vzťahu k žalovanej 1/ a vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ konštatoval zamietnutie žaloby v celom rozsahu, teda ich úspech v spore. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 1/ (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie posudzujúc ho podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) s tým, že súdy jej nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP) a zároveň, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu závisel od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa súdy nižších inštancií odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP). Namietala, že z odôvodnenia rozhodnutí súdov nižších inštancií nie je zjavné, ako a či zákonným spôsobom dospela žalobkyňa k výške uplatnenej škody. Dovolateľka vyčítala odvolaciemu súdu, že sa nezaoberal dostatočne s otázkou spoluzodpovednosti iných subjektov, napriek tomu, že podľa jej názoru spoluzodpovednosť bola jednoznačne dokázaná, a to najmä v oblasti nedostatočných protipožiarnych opatrení a nedostatočne vybaveného protipožiarného zásahu. Zdôraznila, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne okamihu, kedy na ňu prešlo právo zo zodpovednosti za škodu a ani nepreukázala poistný vzťah medzi ňou a poškodenými. Taktiež dovolateľka namietala neúčinné doručenie rozsudku odvolacieho súdu, pretože bol nesprávne doručovaný advokátovi JUDr. Lubomírovi Krivočenkovi, ktorý však v tom čase mal pozastavený výkon advokácie. Zároveň bola toho názoru, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení, pretože v rámci konania nedošlo k ustáleniu výšky škody, pričom v zmysle § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia, avšak v konaní nedošlo k presnej špecifikácii škody, vychádzalo sa totiž len zo skutočností uvádzaných poškodenými, výška škody určená žalobcom tak nebola ničím podložená. Dovolateľka v tejto súvislosti poukázala aj na zmätočné dokazovanie rozsahu škody. V ďalšom podrobne rozobrala skutkový stav veci a vyslovila polemiku o skutkových a právnych záveroch súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu. Z týchto dôvodov navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmeniť a žalobu vo vzťahu k žalovanej 1/ zamietnuť s tým, že zároveň navrhla odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia.

4. Žalobkyňa sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu stotožnila s odôvodnením dovolaním napadnutého rozhodnutia a považovala ho za skutkovo a právne správne, dostatočne odôvodnené a navrhla dovolanie žalovanej 1/ ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti a právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 a 2 CSP a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie (napr. sp. zn. 4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolaací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Žalovaná 1/ vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietala nesprávne zistený skutkový stav, ako aj odôvodnenie a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

14. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

15. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými

deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

16. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

17. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie vecí prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

18. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. V odôvodnení svojich rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odôvodnenie odvolacieho súdu sa vporadúva so všetkými podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Jeho myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že na základe predchádzajúcich rozhodnutí vydaných v tomto konaní bola žaloba smerujúca voči žalovaným 2/ a 3/ právoplatne zamietnutá z dôvodu, že z ich strany nedošlo k zanedbaniu povinného dohľadu nad vtedy maloletou žalovanou 1/, u ktorej však bolo jednoznačne preukázané, že zaviniła vznik požiaru obytného domu, a to s vylúčením spoluzodpovednosti ďalších subjektov, pričom pri ustálení žalobkyňou požadovanej výšky škody vychádzali súdy nižších inštancií z poskytnutého poistného plnenia z preukázaných poistných vzťahov medzi žalobkyňou a poškodenými a pri určení v spore priznanej výšky škody súdy prihliadli na okolnosti priebehu požiaru, ako aj na majetkové pomery žalovanej 1/. Na základe uvedeného možno konštatovať, že súdy pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenuli vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, z uvedeného je zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že žalovaná 1/ sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

19. Dovolací súd zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom

konaní (II. ÚS 78/05).

20. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

21. Žalovaná 1/ vo svojom dovolaní ohľadne vady podľa § 420 písm. f/ CSP zároveň namietala neúčinné doručenie rozsudku odvolacieho súdu prostredníctvom advokáta, ktorý mal v tom čase pozastavený výkon advokácie.

22. Vychádzajúc z obsahu spisu je zjavné, že dovoláním napadnutý rozsudok bol síce žalovanej 1/ doručovaný prostredníctvom advokátskej kancelárie LawComp s.r.o., so sídlom v Štúrove, Nám. sv. Imricha 497/2, IČO: 31 417 761, ktorá ho prevzala 7. júna 2020 (doručenka na č. l. 972 spisu), prostredníctvom ktorej vykonával predchádzajúci advokát žalovaných JUDr. Ľubomír Krivočenko advokáciu, avšak následne súd prvej inštancie doručil dovoláním napadnutý rozsudok žalovaným 1/, 2/ a 3/ prostredníctvom advokátky JUDr. Katalin Némethovej, so sídlom v Štúrove, Nám. sv. Imricha 21, ktorá predmetný rozsudok prevzala 30. augusta 2021 (doručenka na č. l. 1155 spisu). Na základe uvedeného zároveň súd prvej inštancie opravil právoplatnosť predmetného rozhodnutia odvolacieho súdu, o čom upovedomil strany sporu. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že zo strany súdu prvej inštancie k účinnému doručeniu rozhodnutia odvolacieho súdu došlo, a to prostredníctvom zvoleného zástupcu žalovanej 1/ (§ 110 ods. 1 CSP).

23. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalovaná 1/ neopodstatnene namieta, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Prípustnosť jej dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

24. Žalovaná 1/ prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

25. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a napokon uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP tohto ustanovenia, by mal konkretizovať rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorých je daná právna otázka rozhodovaná rozdielne.

26. Pokiaľ dovolateľ v takom dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko

alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priechiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, sp. zn. 3Cdo/28/2017).

27. Z obsahu dovolania žalovanej 1/ odôvodneného § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je zrejmé, že žalovaná 1/ zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) uviedla všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jej názoru došlo v konaní pred odvolacím súdom, avšak nekonkretizovala právnu otázku, na riešení, ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie a neoznačila žiadne rozhodnutie najvyššieho súdu, od ktorého sa mal odvolací súd pri riešení právnej otázky odkloniť. Uviedla len, že „nedošlo k ustáleniu výšky škody, pričom v zmysle § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia, avšak v konaní nedošlo k presnej špecifikácii škody, vychádzalo sa totiž len zo skutočností uvádzaných poškodenými, výška škody určená žalobkyňou tak nebola ničím podložená“. V čom konkrétne sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, dovolateľka neuviedla. Žalovaná 1/ týmto argumentom vyjadrila len svoj nesúhlas s právnym posúdením a postupom odvolacieho súdu. Vyššie uvedená dovolacia argumentácia žalovanej 1/ je preto neopodstatnená a nespôsobilá založiť prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017).

28. Dôvodom pre odmietnutie dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 CSP je skutočnosť, že dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod nebol vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 ods. 1 tohto právneho predpisu. Dovolateľka zastúpená advokátom totiž označila za dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Podľa názoru dovolacieho súdu podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 CSP neboli splnené, keď žalovaná 1/ v dovolaní neoznačila rozhodnutia dovolacieho súdu vyjadrujúce právne názory, od ktorých sa odvolací súd odklonil a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd vo svojich rozhodnutiach. Z tohto dôvodu dovolací dôvod nebol žalovanou 1/ vymedzený spôsobom uvedeným § 431 až § 435 CSP. Absenciu takej náležitosti považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania.

29. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej 1/ v časti, v ktorej namietala vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a v časti, v ktorej namietala nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP ako dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

30. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 CSP), trov dovolacieho konania jej však najvyšší súd nepriznal, nakoľko jej žiadne preukázateľné nevznikli (viď R 72/2018). Rozhodnutie o nároku žalovanej 2/ a žalovaného 3/ na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.